

Pastorale Weekbrief 17 maart 2020

Beste gemeenteleden,

We beleven vreemde tijden door het coronavirus...voor velen van ons is het leven dat wij gewend zijn verstoord en vooral ons sociale leven staat op een laag pitje. Iedereen werkt zoveel mogelijk vanuit huis, de kinderen kunnen niet naar school, reizen en familiebezoeken worden afgezegd, feestjes en bruiloften gaan niet door en culturele activiteiten -zoals die van de Roos-, zijn opgeschort. En ook het vertrouwde kerkelijk leven kan geen doorgang vinden. We kunnen niet meer samenkomen voor de eredienst, vergaderingen gaan niet – of alleen telefonisch door, bezoekwerk wordt beperkt en speciale dagen zoals de Ethiopië-dag zijn afgelast; een teleurstelling voor de mensen die al zolang met de voorbereidingen bezig waren.

Het geeft een onwezenlijk gevoel; dat zoveel levendigheid en ontmoeting een halt wordt toegeroepen, dat de één na de andere afspraak vervalt... we worden allemaal stilgezet. Sommigen doet het denken aan de evacuatie van 25 jaar geleden, toen we op de loop moesten voor het hoge water. Ook toen was er zo'n dreiging van gevaar, ook toen werden kerkdiensten afgelast. Op die zondagavond destijds zou de Bachcantate uitgevoerd worden: "Nimm was dein ist, und gehe hin". Dat was wel heel toepasselijk, voor wat er toen gaande was.

Maar nu is eigenlijk het omgekeerde het geval. We hoeven ons huis niet uit, maar we hebben een soort huisarrest; we zijn in onze bewegingsvrijheid en in onze contacten beperkt. En dit is geen weekje afzien en dan weer opgelucht ademhalen en weer gewoon verder gaan. We weten dat dit langer gaat duren; we hebben er een langere adem voor nodig. En ook een beetje inspiratie van de Geest om er toch voor elkaar te zijn in deze nieuwe situatie.

De coronacrisis bepaalt ons bij onze kwetsbaarheid en onze sterfelijkheid; dat zijn we niet meer zo gewend. Dat was vroeger anders, toen we nog geen vaccinaties tegen ernstige ziektes hadden en toen de medische mogelijkheden nog niet zo ver waren ontwikkeld. We kunnen nu het idee hebben, dat we ons leven onder controle hebben, maar op zo'n moment als nu voelen we: dat is een illusie. We moeten dealen met onze angst en kwetsbaarheid.

Vooraf voor oude en kwetsbare mensen is dit een moeilijke tijd. Je hebt gegronde redenen om het virus te vrezen en je kunt misschien geen bezoek meer ontvangen en ziet je (klein-) kinderen niet meer. Misschien durf je geen boodschappen meer te doen. Er zijn ook mensen die grote zorgen hebben over hun inkomen, omdat hun werk stil is komen te liggen. Laten we elkaar daarom een beetje in het oog houden. Nu de kerkdienst en het bezoek zijn weggevallen als moment van ontmoeting, moeten we creatief worden. Bel iemand op, van wie u weet, dat die alleen thuis zit, of doe een kaartje door de bus. Of bemoedig iemand die keihard in de zorg werkt. Het zal hen goed doen als we daar met elkaar aandacht voor hebben. Deze situatie doet een beroep op ons om nieuwe manieren te vinden waarop we er voor elkaar kunnen zijn. Zo wordt er hard aan gewerkt, dat er vanaf komende zondag een kerkdienst live gestreamd kan worden, zodat u thuis de dienst via internet kunt meemaken. U krijgt daar nog nadere informatie over via de weekbrief.

Stilgezet worden door de coronacrisis, is iets wat ons is overkomen. Daar hebben we zelf geen invloed op gehad. Het enige waar we nu zelf invloed op hebben, is hoe we met deze crisis omgaan. Daarin heb je namelijk altijd wat te kiezen. We kunnen kijken naar wat nog wél kan in onze eigen situatie, hoe we elkaar kunnen helpen en ondersteunen. En misschien ontdekken we ook wel kansen aan deze crisis. Het geren en gehaast van afspraak naar afspraak is even tot stilstand gekomen. Meer rust en tijd voor elkaar in het gezin, je kunt je kinderen helpen met hun schoolwerk en zien waar ze mee bezig zijn...of zelf een project verzinnen met de kinderen over een onderwerp dat hen aanspreekt. Of eindelijk eens tijd hebben om je studeerkamer op te ruimen. Misschien heeft u nu tijd om uw levensverhaal of mooie anekdotes van vroeger op te schrijven voor uw kleinkinderen. Het coronavirus mag dan veel stilzetten, maar de Geest van God kan ons op creatieve wegen brengen, om er voor elkaar te zijn.

We wensen u Gods nabijheid en inspiratie toe!

Hartelijke groet van uw predikanten en pastores,
Elsje Braam, Kees Vernooij, Henk Fonteijn en Annemieke de Bruijn